Nr 41

63

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 9 kwietnia 1948 r.

146

OKÓLNIK

z dnia 3 kwietnia 1948 r.

w sprawie sprzedaży (dystrybucji) znaczków skarbowych oraz blankietów wekslowych.

Wobec niejednolitego postępowania urzędów skarbowych przy udzielaniu zezwoleń na sprzedaż znaczków skarbowych (stemplowych) i urzędowych blankietów wekslowych, oraz nasuwającymi się wątpliwościami w sprawie formy sprzedaży znaczków skarbowych przez urzędy państwowe i udzielania zezwoleń na sprzedaż tych znaczków w lokalach urzędowych — Ministerstwo Skarbu uchyla zarządzenie z dnia 18. I. 1937 r. L. D. V. 50301/5/ 36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 96) obowiązujące dotychczas na skutek utrzymania w mocy zarządzeniem z dnia 24. IV. 1947 r. L. D. V. 3351/4/47 (okólnik Nr 87) zasady wyrażone w § 24 ust. 1 pkt. 4 i 5 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych w brzmieniu § 1 pkt. 10 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 9. XII. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 797). Równocześnie Ministerstwo Skarbu poleca w takich sprawach przestrzegać następujących zasad:

W myśl § 24 r. w. s., którego zasady Min. Skarbu zamierza utrzymać w rozporządzeniach wykonawczych do pod. nab. i opł. skarb., znaczki skarbowe (stemplowe) i urzędowe blankiety wekslowe sprzedają urzędy skarbowe i urzędy celne zgodnie z obowiązującymi je przepisami rachunkowo-kasowymi. Sprzedaż znaczków skarbowych mogą również prowadzić niewymienione w § 24 r. w. s. władze (urzędy) państwowe i organa samorządowe zgodnie z postanowieniami ust. 4 § 8 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych oraz ust. 3 § 35 przepisów dla kas urzędów skarbowych a ponadto urzędy pocztowe zgodnie z pkt 1) instrukcji Ministrów Skarbu oraz Poczt i Telegrafów z dnia 31 lipca 1946 r. (Monitor Polski Nr 105, poz. 194). Oprócz tych organów urzędowych sprzedażą znaczków skarbowych (stemplowych) oraz urzędowych blankietów wekslowych mogą się zajmować tylko osoby fizyczne lub prawne, którym właściwy terytorialnie dla miejsca sprzedaży urząd skarbowy udzieli odpowiedniego zezwolenia.

Ponieważ wspomniana wyżej sprzedaż znaczków skarbowych (stemplowych) przez władze (urzędy) państwowe i organa samorządowe może odbywać się tylko zgodnie z postanowieniami § 8 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych w ramach zezwoleń, wydawanych przez właściwe władze centralne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, przeto wydawanie tym władzom odrębnych zezwoleń przez urzędy skarbowe na dystrybucję znaczków skarbowych nie może mieć miejsca. Niedopuszczalna jest więc sprzedaż znaczków przez urzędy państwowe w innej formie, niż to przewidują właściwe przepisy rachunkowo-kasowe. Władze (urzędy) państwowe, zakupując w kasie urzędu skarbowego za gotówkę znaczki skarbowe, nie mają prawa potrącania prowizji przysługującej ustanawianym przez urzędy skarbowe dystrybutorom. Również niedopuszczalna jest sprzedaż znaczków skarbowych (stemplowych) prywatnie przez funkcjonariusza danego urzędu jako sprzeczna z przepisami o państwowej służbie cywilnej (art. 29 ust. 1).

Inną formą sprzedaży znaczków skarbowych (stemplowych) jest sprzedaż dokonywana w lokalu nieurzędowym przez osoby fizyczne lub prawne (dystrybutorów) na mocy zezwolenia udzielonego przez właściwy urząd skarbowy. Zezwolenie dystrybutorowi na sprzedaż znaczków skarbowych (stemplowych) w lokalach urzędowych dopuszczalne jest tylko w przypadkach, gdy ten sposób sprzedaży znaczków skarbowych (poza kasą urzędu) będzie miał na celu ułatwienie stronom zaopatrywania się w znaczki skarbowe (stemplowe).

W przypadku więc stwierdzenia, że w danym urzędzie (państwowym) zaopatrywanie interesantów w znaczki skarbowe jest utrudnione, czy to ze względu na dużą odległość referatu lub kancelarii od kasy względnie punktu sprzedaży, czy też na dużą frekwencję stron przy kasie, załatwiających inne sprawy — należy po porozumieniu się z przełożonym tego urzędu wydać zezwolenie na sprzedaż prywatną. Zezwolenie takie należy również wydać w przypadkach, gdy urząd państwowy nie prowadzi odręcznej sprzedaży znaczków skarbowych (stemplowych), zgodnie z § 8 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

Podanie o wydanie takiego zezwolenia powinno być poparte opinią przełożonego urzędu w siedzibie którego dystrybutor zamierza uruchomić punkt sprzedaży.

Przy wydawaniu zezwolenia osobie prawnej — zarząd powinien podać imię i nazwisko osoby fizycznej, która będzie prowadziła sprzedaż w imieniu tej osoby prawnej.

Ponieważ zostało stwierdzone, że sprzedaż znaczków skarbowych odbywa się niejednokrotnie wbrew powyższym zasadom — Ministerstwo Skarbu poleca izbom skarbowym przeprowadzić kontrolę w podległych urzędach oraz porozumieć się z kierownikami innych urzędów państwowych celem zapobieżenia temu stanowi rzeczy i usprawnienia oraz rozszerzenia punktów sprzedaży znaczków skarbowych. Równocześnie należy przeprowadzić kontrolę w urzędach państwowych celem stwierdzenia, czy są przestrzegane przepisy instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8. XI. 1947 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 45, poz. 355) i czy opłata skarbowa od podań i świadectw jest pobierana prawidłowo i w należnej wysokości.

O wynikach tych prac oraz napotykanych przeszkodach izby skarbowe przedłożą Ministerstwu Skarbu sprawozdania w terminie do dnia 1 czerwca b. r.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 1328/4/48).

147

OKÓLNIK

z dnia 5 kwietnia 1948 r.

w sprawie norm wynagrodzeń wyższej administracji w komunalnych kasach oszczędności uznawanych za koszty uzyskania przychodów.

W związku z przepisami art. 11 pkt 9) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wynagrodzenia wyższej administracji komunalnych kas oszczędności należy uznawać za koszty uzyskania przychodów, jeżeli wynagrodzenia te odpowiadają taryfie płac dla pracowników bankowych zatwierdzonej przez Ministerstwo Skarbu. Nadwyżka wspomnianych wynagrodzeń ponad normy określone w taryfie płac nie stanowi zgodnie z powołanym przepisem art. 11 pkt 9 kosztów uzyskania przychodów i podlega doliczeniu do zysku bilansowego komunalnych kas oszczędności.

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 1844/3/48).

148

OKÓLNIK

z dnia 6 kwietnia 1948 r.

w sprawie dopuszczalnej wysokości zysku brutto.

Nawiązując do okólnika z dnia 21 października 1947 r. w sprawie norm szacunkowych zysku brutto i netto (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 329) Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości podległym władzom i urzędom, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Biuro Cen) ustaliło dopuszczalne w obrocie handlowym wysokości zysku brutto dla następujących towarów branży spożywczo-kolonialnej zarówno pochodzących z importu jak i wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym oraz wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, które nie są przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym:

	Hurt %	Detal %
1. Przetwory zbożowe:		
a) mąka, makaron, kasze, płatki owsiane i t. d. luzem	8	16
w opakowaniu .	8	15
b) mączka ziemniaczana	10	20
2. Warzywa strączkowe:		
bób, fasola, groch, soczewica i t. d.	8	16
3. Jarzyny, warzywa, grzyby:		
a) wszystkie suszone, marynowane, konserwowane luzem	10	25

	Hurt %	Detal %
w opakowaniu .	10	22
b) ogórki na sztuki	10	30
c) kapusta kiszona	10	25
4. Tłuszcze jadalne:		
smalec, margaryna, masło, oleje, oliwa i t. d.	8	15
5. Ryby:		
a) ryby świeże i śnięte	—	20
b) ryby wędzone	10	25
c) śledzie	8	20
d) łosoś wykrawany	10	30
e) wszystkie marynaty i konserwy rybne i mięsne, luzem	10	25
w opakowaniu .	10	22
6. Owoce:		
a) pomarańcze i cytryny	23	30
b) jabłka	—	30
c) orzechy	10	25
7. Przetwory owocowe:		
wszystkie przetwory owocowe, marmelady, pulpy, dżemy, galaretki, konfitury i t. d. luzem	10	25
w opakowaniu .	10	22
8. Przyprawy:		
a) ocet	12	20
b) musztarda luzem	10	27
w opakowaniu . .	10	25
c) wszystkie inne przyprawy do zup, sosów, ciasta i td. (olejki, buljony, proszki, kostki i tp.)	10	25
9. Korzenie:		
pieprz, cynamon, ziele angielskie, goździki i t. d., luzem	10	27
w opakowaniu .	10	25
10. Używki:		
herbata, kawa, kakao i t. d. luzem .	10	25
w opakowaniu .	10	20
11. Cukierki, czekolady, herbatniki, pierniki, biszkopty i t. d. . . .	10	25
12. Miód naturalny i sztuczny . . .	12	25
13. Wszystkie wina, soki, moszcze i t. p.	12	25
14. Sery szlachetne (szwajcarski, litewski, tylżycki, trapistów i t. d.) . .	10	20
15. Drożdże	10	25

Wymienione wyżej zyski brutto obejmują wszystkie koszty handlowe i należy doliczać je do cen zakupu towarów; nie obejmują natomiast kosztów przetwarzania względnie przygotowania artykulu jak: palenia kawy, rozlewania octu, win i t. d. Obowiązują one wszystkie punkty sprzedaży tych artykułów.

Powyższe wysokości zysku brutto wchodzą w życie z dniem 22. III. 1948 r.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5126/1/48).

Poz.	T R E Ś C	O	Data	Znak	O.r.O.s	GB	KS	OSK	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSK	P.	EA	A	M	U	Sp	L	R
146	Sprzedaż (dystrybucja) znaczków skarbowych oraz blankietów wekslowych.	O	3 IV. 1948 r.	D. V. 1328/4/48													X								
147	W sprawie norm wynagrodzeń wyższej administracji w komunalnych kasach oszczędności, uznawanych za koszty uzyskania przychodów.	O	5 IV. 1948 r.	D. V. 1844/3/48											X										
148	W sprawie dopuszczalnej wysokości zysku brutto.	O	6 IV. 1948 r.	D. V. 5126/1/48																					X

Komunikat

Komunikat o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Urzędzie Skarbowym w Jarocinie zaginął blok pokwitowań kasowych na podatek zryczałtowany, zawierający 50 sztuk niewykorzystanych blankietów pokwitowań po 25 zł od Nr 28601 do Nr 28650.

Zagubione blankiety pokwitowań unieważnia się.